

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 23 maart 2008, 9.15 uur (Eerste Paasdag), 9.15 uur

Thema: 'Herinnering' naar aanleiding van Exodus 13: 3-10 en Lukas 23: 56b – 24: 12 (kerntekst: vers 8b-8)

1. Je kunt zó vastzitten in je verdriet of boosheid, dat je je het belangrijkste niet herinnert

- * In zijn verhaal 'Something by Tolstoi' vertelt de Amerikaanse schrijver Tennessee Williams over Jacob Brodzky, een Russische Jood met een boekhandel. Zijn Franse vrouw Lila zoekt het avontuur en vertrekt voor een carrière als zangeres. Jacob geeft haar een sleutel, ze mag altijd terugkomen. Gebroken van verdriet zit Jacob hele dagen te lezen. Vijftien jaar later komt ze inderdaad terug, maar Jacob herkent haar niet. Ze zegt: 'Ik zoek een boek over een boekhandelaar, van wie de vrouw wegging om carrière te maken als zangeres. Kent u dat?' Hij zegt: 'Komt me in de verte bekend voor. Iets van Tolstoi?' Dan gooit ze de sleutel neer en vlucht weg.
- * Je kunt zó vastzitten oin je verdriet, je boosheid, wrok, in je eigen wereldje, dat je je het belangrijkste niet herinnert op het moment dat het erop aankomt. Dat is ook het geval bij de vrouwen, die aankomen bij het graf van Jezus. Ze zijn er ondersteboven van: het graf is leeg! Het lichaam van Jezus is weg!
- * Dan zijn er twee engelen, die zeggen: 'Jullie wisten toch dat Hij zou opstaan? Hij had het toch gezegd? Herinneren jullie je dat dan niet?' Pas dan komt het weer bij hen naar boven!

2. Waarom had Jezus Zijn lijden en sterven aangekondigd?

- * Inderdaad lezen we dat Jezus eerder drie keer Zijn lijden, sterven en opstanding had aangekondigd: Lukas 9: 22, 9: 44 en 18: 31-34 (de tweede keer vermeldt Lukas niet de aankondiging van de opstanding, Mattheüs wel: Mat. 17: 23). Waarom deed Jezus dat?
- 2.1 *Om te laten zien dat Hij Zelf de regie in handen had.* Jezus' dood was niet een onverwacht en tragisch einde van een wijze leraar. Nee, bewust en koninklijk doelgericht ging Hij Zelf Zijn dood tegemoet, om ons als mensen te verlossen van zonde, en om op te staan en zo de weg te banen naar het eeuwige leven. Hij wist wat Hij deed!
- 2.2 *Om Zijn volgelingen te bemoedigen, zodat ze niet in paniek zouden raken.* Jezus wilde Zijn leerlingen helpen, zodat ze na Zijn kruisiging niet in zak en as zouden zitten. God stuurt ons nooit zomaar moederziel alleen op pad. Hij geeft ons Zijn Woord mee! De Bijbel is onze gids, ons reddingsvest, ons anker en ons venster op de hemel. Als we Zijn Woord vasthouden, geeft dat in élke situatie, hoe gruwelijk ook, of hoe meeslepend ook, een diepe vrede en rust. Deze vrouwen bij het graf hadden niet bang hoeven zijn, als ze aan Jezus' worden gedacht hadden. Nu moesten er zelfs engelen aan te pas komen om hen aan die woorden te herinneren!

3. Gods manier om ons aan Zijn Woord te herinneren: feest!

- * Wij zijn blijkbaar vergeetachtige mensen. Toch wil God ons herinneren aan Zijn Woord, aan wie Hij is. Hoe doet Hij dat? Door de instelling van feesten, zoals het Paasfeest (Exodus 13). Dat herinnert Israël aan de bevrijding uit de slavernij van Egypte. Na Jezus' opstanding herinnert het ook ons aan de bevrijding van de slavernij van zonde, duivel en hel. Het Paasfeest is een herinnering: richt je op je Verlosser!
- * Niet alleen geeft God ons jaarlijkse feesten, maar ook een wekelijkse dag vrij! Allemaal om ons aan Hem te herinneren! Een dag voor Hem, met ruimte voor de kerk, voor Bijbel en gebed. Elke week vieren we de dag van de opstanding, de zondag! We hebben Gods Woord nodig als brood. Elke dag!
- * *In tijden van tegenspoed* is Zijn Woord als fris water in de woestijn. In zulke tijden kun je je boos van God afkeren. Dan ga je eraan onderdoor... Je kunt je ook juist vastklemmen aan Zijn beloften! Zoals Floris Bakels vertelt over het concentratiekamp: 'De woorden van de Bijbel waren vlammen voor ons, zoals: Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld.'
- * *In tijden van voorspoed* is het gevaar nog groter om Gods woorden te vergeten. Dan schuif je God en geloof voor je uit. Of je schuift ze weg. In tijden van succes heeft de duivel zijn grootste kans om ons weg te slepen bij God.

4. Blijf Gods woorden in herinnering roepen, en vertrouw erop dat ze wáár zijn!

- * Het komt erop aan dat we Gods Woord vasthouden en steeds weer in herinnering roepen. Zoals het Schotse echtpaar Robert en Mary Moffat. Ze trouwden in 1819 en gingen wonen in Kuruman, Botswana, als zendingsechtpaar. Tien jaar kwam er niemand om hen heen tot geloof! De zendingsorganisatie wilde hen terughalen, maar ze bleven. Ze herinnerden zich Gods beloften! Toen een vriend hen schreef en vroeg, wat ze wilden hebben, vroegen ze om een Avondmaalsstel voor de nieuwe gemeente. God zag hun geloof en beloofde dat. Zes mensen kwamen tot geloof, een eerste, kleine gemeente. Het Avondmaalsstel kwam aan op de dag voordat de eerste Avondmaalsviering gepland stond! Enb er ontstond een groet, bloeiende kerk.
- * Leven wij als Jacob Bradzky, die het belangrijkste vergat? Of als de Moffats, die stug vasthielden aan Gods beloften? Jezus leeft! Het is Pasen! En Hij laat zien: wat Hij beloofd heeft, doet Hij ook! Het is wáár wat Hij zegt.
- * Een jongetje van drie ging voor het eerst vliegeren met zijn vader. Hij betwijfelde of zoiets als een vlieger wel omhoog zou gaan. Maar toen hij inderdaad het touw van het klosje afwond, en de vlieger steeds hoger ging, zei hij: 'Ik wist het, papa, dat hij zou vliegen! Jij zei het toch?' Zó mogen we Gods woorden ontvangen! En ze in herinnering houden. En als Hij ze waarmaakt, mogen we het zeggen: 'Ik wist het! God zei het toch?'

Om (samen?) over na te denken:

1. Hoe kun je ervoor zorgen dat Gods woorden levend in je herinnering blijven?
2. Wat is voor u de waarde van feesten zoals het Paasfeest? En de waarde van de zondag? Helpen deze dagen u om Gods woorden tot u te laten komen?
3. Vertrouwt u erop dat Gods woorden wáár zijn? Hoe past u ze toe in uw leven?